

Jeg mener, vi skal stille krav, men hr. Bent Bøgsted kunne jo svare mig på dette spørgsmål: Er det Dansk Folkepartis politik, at man bare skal tage kontanthjælpen fra folk, selv om de er så syge, svage og dårlige, at de ikke kan honorere kravene? Når jeg tænker på, hvad Dansk Folkepartis medlemmer har sagt i de ligheds- og ulighedsdebatter, der tidligere har været rejst i dette Ting, er det i hvert fald nye og klare toner, der klart præciserer, hvor Dansk Folkeparti står.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Fru Henriette Kjær brugte før det befriende ord, at det, hun har oplevet fra Socialdemokratiets side, er fejlt. Jeg synes, det er befriende, fordi det for så vidt sætter den moralske standard, der er grunden til, at jeg måske vil bruge ordet usselt.

Jeg var med i hele forløbet. Jeg var med til at lave integrationsaftalen, og jeg var med til forhandlingerne ovre i Integrationsministeriet. Her oplevede vi et Socialdemokrati med en efter min mening sympatisk og lødig ordfører, fru Anne-Marie Meldgaard, der var ganske enig med os i udmøntningen af aftalen. Men til sidst oplevede vi pludselig, at hr. Thomas Adelskov kom til stede – han havde også været med tidligere, det skal siges – og fru Mette Frederiksen kom også, og jeg er lige ved at sige, at hun simpelt hen råbte fru Anne-Marie Meldgaard ud af lokalet. Hun fik ikke sagt ét ord mere, og det betød, at fru Mette Frederiksen og hr. Thomas Adelskov fik deres vilje. De ville ikke acceptere den udmøntning, som fru Anne-Marie Meldgaard havde accepteret, og efter historisk praksis hævdede de, at de var blevet fornærmede og var blevet smidt ud, selv om forholdet var, at de selv gik.

Jeg vil godt spørge hr. Thomas Adelskov: Er det ikke rigtigt, at fru Anne-Marie Meldgaard faktisk havde et forhandlingsmandat?

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg vil egentlig godt bede hr. Krarup at bekræfte, at de 300 timer sådan set hele vejen igennem var et diskussionspunkt, der optog timer og timer og timer – bare for at fru Mette Frederiksen ikke skal få hele skylden eller hele æren for, at vi rent faktisk fokuserede på det problem. Jeg synes sådan set, jeg selv fortjener en del af æren for, at Socialdemokratiet ikke har medansvar for, at de svage samfundsborgere nu bliver ramt af krav, som de ikke kan honorere. Det vil jeg godt have en del af æren for.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg vil godt sige, at det er fuldstændig rigtigt, at hr. Thomas Adelskov på et af møderne udtrykte interesse for det punkt. Men det var overhovedet ikke dækkende for Socialdemokratiet som sådan, og vi var enige om, at Socialdemokratiets ordfører var med i det forlig, der blev indgået, og enig i den udmøntning, vi fandt frem til.

Men jeg fik ikke noget svar på det spørgsmål, jeg stillede: Er det ikke rigtigt, at fru Anne-Marie Meldgaard faktisk havde et forhandlingsmandat fra Socialdemokratiet, og at det var hr. Thomas Adelskov og især fru Mette Frederiksen, der i sidste instans råbte hende ud af lokalet, så det endte med, at man kunne sige nej til det, der i øvrigt var aftalt?

Kl. 14.20

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg er altså arbejdsmarkedsordfører for Socialdemokraterne, og jeg deltog netop i forhandlingerne som arbejdsmarkedsordfører med ansvar for det lovforslag, vi behandler netop nu, altså L 89.

De synspunkter, jeg fremførte ved bordet, var Socialdemokraternes synspunkter, og de indvendinger, jeg fremførte ved bordet, var også Socialdemokraternes indvendinger, så jeg forhandlede på Socialdemokraternes vegne i den sammenhæng. Det kan godt være, at der er andre, som hr. Søren Krarup hellere vil lytte til, men det kan jeg bare ikke gøre noget ved. Hvis man vil lytte til Socialdemokraterne i denne sag, skal man lytte til mig.

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, men det bliver der ikke mere af nu, for nu siger vi tak til ordføreren og går videre til den næste ordfører, som er hr. Jesper Langballe.

Jesper Langballe (DF):

Jeg håber i og for sig, det er sidste gang, vi skal diskutere Socialdemokratiets utroværdighed i forbindelse med forhandlingerne forud for denne integrationslovgivning, for der er jo grænser for, hvor spændende det er. Men jeg mener, jeg kan huske, at fru Helle Thorning-Schmidt på Socialdemokraternes kongres bekendte, at partiets rolle i fortidens udlændingepolitik ikke var flatterende, og så sagde hun: Vær rolig, det gør vi ikke igen.